

2. Samuel 4

Septuaginta (LXX)

1 καὶ ἥκουσεν μεμφιβοσθε οὐδὲ σαουλ ὅτι τέθνηκεν αβεννηρ ἐν χειρῶν καὶ ἔξελύθησαν αἱ χεῖρες αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἄνδρες ισραὴλ παρείθησαν

2 καὶ δύο ἄνδρες ἡγούμενοι συστρεμμάτων τῷ μεμφιβοσθε οὐδὲ σαουλ ὄνομα τῷ ἐνὶ βαανα καὶ ὄνομα τῷ δευτέρῳ ριγαβ οὐδὲ ρεμμων τοῦ βηρωθαίου ἐκ τῶν οὐδὲν βενιαμιν ὅτι βηρωθ ἐλογίζετο τοῖς οὐδὲν βενιαμιν

3 καὶ ἀπέδρασαν οἱ βηρωθαῖοι εἰς γεθθαιμ καὶ ἥσαν ἐκεῖ παροικοῦντες ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης

4 καὶ τῷ ιωναθαν οὐδὲ σαουλ οὐδὲ πεπληγώς τοὺς πόδας οὐδὲ ἐτῶν πέντε οὗτος ἐν τῷ ἐλθεῖν τὴν ἀγγελίαν σαουλ καὶ ιωναθαν τοῦ οὐδὲν αὐτοῦ ἔξι ιεζαελ καὶ ἥρεν αὐτὸν ἡ τιθηνὸς αὐτοῦ καὶ ἔφυγεν καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπεύδειν αὐτὴν καὶ ἀναχωρεῖν καὶ ἔπεσεν καὶ ἔχωλάνθη καὶ ὄνομα αὐτῷ μεμφιβοσθε

5 καὶ ἐπορεύθησαν οὐδὲν ρεμμων τοῦ βηρωθαίου ρεκχα καὶ βαανα καὶ εἰσῆλθον ἐν τῷ καύματι τῆς ἡμέρας εἰς οἶκον μεμφιβοσθε καὶ αὐτὸς ἐκάθευδεν ἐν τῇ κοίτῃ τῆς μεσημβρίας

6 καὶ ἴδον ἡ θυρωρὸς τοῦ οἴκου ἐκάθαιρεν πυροὺς καὶ ἐνύσταξεν καὶ ἐκάθευδεν καὶ ρεκχα καὶ βαανα οἱ ἀδελφοὶ διέλαθον

7 καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον καὶ μεμφιβοσθε ἐκάθευδεν ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ ἐν τῷ κοιτῶνι αὐτοῦ καὶ τύπτουσιν αὐτὸν καὶ θανατοῦσιν καὶ ἀφαιροῦσιν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἔλαβον τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἀπῆλθον ὁδὸν τὴν κατὰ δυσμὰς ὅλην τὴν νύκτα

8 καὶ ἤνεγκαν τὴν κεφαλὴν μεμφιβοσθε τῷ δαυιδ εἰς χειρῶν καὶ εἴπαν πρὸς τὸν βασιλέα ἴδού ἡ κεφαλὴ μεμφιβοσθε οὐδὲν σαουλ τοῦ ἐχθροῦ σου δὲ ἐζήτει τὴν ψυχήν σου καὶ ἔδωκεν κύριος τῷ κυρίῳ βασιλεῖ ἐκδίκησιν τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη ἐκ σαουλ τοῦ ἐχθροῦ σου καὶ ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ

9 καὶ ἀπεκρίθη δαυιδ τῷ ρεκχα καὶ τῷ βαανα ἀδελφῷ αὐτοῦ οὐδὲν οὐδὲν ρεμμων τοῦ βηρωθαίου καὶ εἶπεν αὐτοῖς ζῆτε κύριος δὲς ἐλυτρώσατο τὴν ψυχήν μου ἐκ πάσης θλίψεως

10 ὅτι ὁ ἀπαγγείλας μοι ὅτι τέθνηκεν σαουλ καὶ αὐτὸς ἦν ὃς εὐαγγελιζόμενος ἐνώπιόν μου καὶ κατέσχον αὐτὸν καὶ ἀπέκτεινα ἐν σεκελακ ᾧ ἔδει με δοῦναι εὐαγγέλια

11 καὶ νῦν ἄνδρες πονηροὶ ἀπεκτάγκασιν ἄνδρα δίκαιον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ καὶ νῦν ἐκζητήσω τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ χειρὸς ὑμῶν καὶ ἔξολεθρεύσω ὑμᾶς ἐκ τῆς γῆς

12 καὶ ἐνετείλατο δαυιδ τοῖς παιδαρίοις αὐτοῦ καὶ ἀποκτέννουσιν αὐτοὺς καὶ κολοβοῦσιν τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ ἐκρέμασαν αὐτοὺς ἐπὶ τῆς κρήνης ἐν χειρῶν καὶ τὴν κεφαλὴν μεμφιβοσθε ἔθαψαν ἐν τῷ τάφῳ αβεννηρ οὐδὲν νηρ